

Nábožné združenie sv. Jozefa

V roku 1913 ho založil sv. Alojz Guanella (1842-1915). Schválil ho pápež sv. Pius X.

Členovia šíria úctu k sv. Jozefovi, všeobecnému patrónovi Cirkvi a patrónovi dobrej smrti. Usilujú sa pomocou odpustkovej modlitby a obetovaním dobrých skutkov vyprosiť milosť dobrej, svätej smrti a večného života pre zomierajúcich.

Povinnosť každého člena je iba jedna: cez deň sa pomodliť aj viackrát odpustkovú modlitbu:

Sv. Jozef, pestún Krista a opravdivý ženích P. Márie, oroduj za nás a za tých, ktorí v tento deň (ráno, večer, noc) umierajú.

Odpustky pre členov NZSJ:

Úplné:

- pre veriacich v deň zápisu do NZSJ, alebo v jeden z bezprostredne nasledujúcich siedmich dní
- pre tých, ktorí sa zúčastnia na sv. omši, pristúpia k svätému prijímaniu a modlia sa za umierajúcich
- tie isté úplné odpustky získavajú kňazi, keď si výslovne spomínajú na niektorého umierajúceho
- v hodine smrti získavajú tí členovia, ktorí splnia zvyčajné podmienky
- na sviatky sv. Jozefa 19. marca a 1. mája, na sviatok Svätej rodiny, 21. augusta na spomienku sv. Pia X., 24. októbra na spomienku sv. Alojza Guanella

Úplné odpustky možno získať za týchto podmienok: sviatostne sa predtým vyspovedať, byť v posväcujúcej milosti, v deň získania odpustkov prijať Eucharistiu, pomodliť sa na úmysly sv. Otca *Otčenáš* a *Zdravas*.

Čiastočné:

- pre tých, ktorí sa ráno i večer modlia túto modlitbu: Svätý Jozef, pestún Ježiša Krista a opravdivý ženích Panny Márie, oroduj za nás a za tých, ktorí tento deň (noc) umierajú
- pre tých, ktorí vykonajú akýkoľvek úkon nábožnosti alebo lásky na úmysel tohto združenia (za zomierajúcich)

Ďalšie duchovné dobrá:

Zapísaní členovia sú účastní na milostiach plynúcich zo sv. omší, ktoré sa každý deň slávia v chráme sv. Jozefa v Ríme a každú stredu v Kláštore sv. Jozefa na Kremnických Baniach a majú účasť na všetkých duchovných dobrách z pokladu sv. omší, sv. prijímaní, modlitieb, kajúcich skutkov lásky tohto apoštolátu.

Členovia v rámci jednoty celého NZSJ sú účastní na duchovných dobrách – milostiach aj po smrti.

Povzbudenie pre členov:

Nech sa modlia za umierajúcich. Nech si na nich spomínajú pri sv. prijímaní. Nech za nich obetujú dobré skutky a zásluhy, aby im vyprosili odpustenie a milosť. Nech zveľaďujú a rozširujú opravdivú zbožnosť k sv. Jozefovi, zvlášť v prvú stredu mesiaca, ako aj celý mesiac marec a na sviatky sv. Jozefa.

Sídlo slovenskej pobočky spolku je u bratov kapucínov, tu sa dá aj prihlásiť za člena:

Nábožné združenie sv. Jozefa
Kláštor kapucínov
Horný Turček 319
Kremnické Bane 967 01
alebo mailom: sv.jozef@kapucin.sk

viac info nájdete na tejto internetovej stránke slovenských kapucínov:
<https://kapucini.sk/kremnicke-bane/nabozne-zdruzenie-sv-jozefa/>

Bankové spojenie združenia:

IBAN: SK35 1100 0000 0029 1892 2710 Tatra Banka

Pri zápise, kto môže, nech obetuje milodar na výdavky spojené s činnosťou združenia.

Dekrét o ustanovení filiálky nábožného združenia sv. Jozefa

Týmto vyhovujem prosbám najdôstojnejšieho pána Šebastiána Jad'ud'a, ministra provinciála rehole kapucínov na Slovensku. Po preskúmaní dekrétu a súhlasu najdôstojnejšieho ordinára a konštitúcie pápeža Klementa VII., Pápeža Pia IX. a breve „Templum Transitus“ (Chrám Prechodu) pápeža Pia X., vydanom 12. februára 1914, dolupodpísaný vyhlasuje, že tomuto združeniu, ktorý je v Ríme riadne kanonicky ustanovený, pripája filiálku združenia zriadenú pri kostole Sv. Štefana v Bratislave (sídlo provinciála).

Preto sa stáva účastnou na všetkých duchovných dobrodeniach, ktoré sú udelené alebo budú udelené v budúcnosti.

V Ríme, v Chráme prechodu sv. Jozefa do večnosti dňa 21. apríla 1992

don Mario Carrera, moderátor
Pia Unione Del Transito di San Giuseppe
Via B. Telesio 4/B, C.C.P. 413005 – 00195 Roma – Italia.

Modlitba sv. Alfonza de Liquori za šťastnú hodinu smrti

Svätý Jozef, ty si mal veľkú milosť, že si odchádzal z tohto sveta v náručí božského Spasiteľa a v prítomnosti svojej panenskej nevesty. Priblíž sa s Ježišom a s Máriou aj k môjmu smrteľnému lôžku, poteš ma a ochráň.

Svätý Jozef, pre svoje veľké hriechy zasluhujem si nešťastnú smrť. Ak mi však ty pomôžeš, nebudem zatratený.

Ty si bol nielen priateľom, ale aj ochrancom a pestúnom toho, ktorý ma raz bude súdiť.

Ježiš ma nezavrhn, keď sa ty za mňa prihovoriš.

Po Panne Márii si volím teba, svätý Jozef, za svojho príhovorca a ochrancu. Sľubujem ti, že po celý čas života, ktorý mi ešte zostáva, budem ťa denne zvlášťne uctievať a vzývať. Pre pomoc, ktorú ti Pán Ježiš a Panna Mária v poslednej chvíli tvojho života preukázali, stoj pri mne v hodine mojej smrti, aby som po šťastnom skonaní v tvojom spoločenstve mohol Boha večne chváliť a velebiť. Amen

Modlitba k sv. Jozefovi za blaženú smrť

Svätý Jozef, patrón umierajúcich, Ty si blažene umrel v náručí Ježiša a Márie.

Prosím Ťa s detinskou dôverou, stoj pri mne v hodine smrti a vypros mi svojim orodovaním dokonalú ľútosť nad hriechmi a dôveru v Božie milosrdenstvo, aby som na chvíľku smrti čakal s vierou a dôverou v srdci, smrť prijal vd'ačne z lásky k Bohu a dušu vrátil Stvoriteľovi, volajúc na pomoc mená Ježiš, Mária a Jozef. Amen.

Sv. Alojz Gaunella (1842 - 1915)

Sviatok 24. októbra

Alojz Guanella sa narodil vo Fracisciu di Campodolcino v údolí San Giacomo (Sondrio) na severe Talianska dňa 19. decembra 1842. Osobitná geografická poloha krajiny, v ktorej Alojz vyrastal, vyformovala jeho pevný charakter: stálosť, miernosť a ducha obety. Od iných sa odlišoval veľkou vierou obohatenou a živou ľudovou zbožnosťou, ktorú „vdychoval“ vďaka svojej blízkosti k jednoduchým a chudobným ľuďom. Študoval v Kolégiu Gallio v mestečku Como a v rôznych diecéznych seminároch.

V roku 1866 bol vysvätený za kňaza a krátko nato ho vymenovali za farára v Savone. S veľkou horlivosťou sa obetoval pre mladých, zaujímal sa o ich školskú dochádzku a snažil sa obnoviť pôsobenie Katolíckej akcie.

Súčasne sa skontaktoval s donom Boscom. Saleziánska charizma ho tak uchvátila, že sa pokúsil otvoriť kolégium pre mladých. No jeho plány nevyšli. Napriek tomu chcel zostať s donom Boscom a v roku 1875 sa stal saleziánom. Mal na starosti Oratórium sv. Alojza v Turíne a onedlho bol vymenovaný za direktora Kolégia Dupraz v Trinite (Cuneo). V Saleziánskej kongregácii zostal tri roky, Pán totiž zariadil veci inak – biskup ho povolal späť do diecézy. Alojz sa nebál brániť svojich mladých a svojich chudobných ani pred silou mocných a politikov, hoci nie vždy úspešne, keďže bol nútený zatvoriť školu pre deti a chudobných v Traone.

Potom ho biskup poveril vedením útulku pre starých chudobných ľudí. Tam našiel skupinu uršulínok a vytvoril z nich novú kongregáciu – Spoločnosť dcér Panny Márie Božej prozreteľnosti. Venovali sa výchove mládeže, najmä najchudobnejšej a na okraji spoločnosti, starali sa o mentálne chorých, no nielen o nich, a sprevádzali a pomáhali opusteným starým ľuďom.

V mestečku Como zriadil Dom Božej prozreteľnosti a ústredným miestom sa stala svätyňa zasvätená Božskému Srdcu.

Don Guanella, podporovaný biskupom, založil aj mužskú rehoľnú vetvu – Spoločnosť služobníkov Božej lásky, ktorá mala to isté poslanie ako ženská. Jeho kongregácie sa dodnes úspešne rozvíjajú v Taliansku, Švajčiarsku a v Spojených štátoch.

Na pomoc zomierajúcim založil Nábožný spolok svätého Jozefa. Vybudoval viaceré kostoly a diela pre emigrantov a ľudí na okraji spoločnosti. To, čo nadobudol počas skúsenosti s donom Boscom, nebola iba prednostná láska k mladých (o tú sa snažil počas celého svojho života), ale osobitá poslušnosť sprevádzaná mnohými obetami v konfrontácii s predstavenými. Bol poslušný biskupovi ako don Bosco, a to aj napriek tomu, že veľa trpel a bol nepochopený. Zomrel v mestečku Como 24. októbra 1915.

Za blahoslaveného bol vyhlásený 25. októbra 1964. Za svätého ho vyhlásil pápež Benedikt XVI. 23. októbra 2011.

<https://www.saleziani.sk/index.php/spravy/93-alojz-guanella>

Sv. Pius X., pápež

vlastným menom Jozef (Giuseppe) Sarto

Sviatok: 21. august

* 2. jún 1835 Riese, dnes Riese Pio X pri Treviso, Taliansko
† 20. august 1914 Rím

Pontifikát: 1903 – 1914

Význam mena: zbožný, nábožný (lat.)

Sv. Pius X. sa narodil 2. júna 1835 dedinke Riese pri Castelfranco Veneto v biskupstve Treviso ako druhý z desiatich detí. Jeho otec bol poštárom a roľníkom. Jozef rád ministroval, rád sa učil, mal veľké nadanie. Napriek tomu, že rodičia boli chudobní, podarilo sa mu vyštudovať gymnázium v Castelfranco a v Padove, kde potom ďalej študoval filozofiu a teológiu. Miesto v seminári mu zabezpečil tiež rodák z Riese, benátsky patriarcha Jakub Monica. Za kňaza bol Jozef vysvätený v roku 1858 v Castelfranco. Ako kaplán pôsobil v Tombolo, od roku 1867 ako farár v Salzano a v roku 1875 bol povolaný za kanonika a generálneho vikára do Trevisa. Popritom učil aj v seminári. V roku 1884 ho pápež Lev XIII. vymenoval za biskupa v Mantove a v roku 1893 za patriarchu a kardinála do Benátok. Za pápeža bol zvolený v roku 1903. Podľa „Malachiášovho proroctva“ mal byť „ignis ardens“, blčiaci oheň. Meno Pius si dal podľa svätých pápežov, ktorí Cirkev „mohutne a láskavo ochraňovali“, ako sa vyjadril pri svojom zvolení. Ako heslo si zvolil „Všetko obnoviť v Kristovi“.

Predchodca Pia X. Lev XIII. sa zameral na obnovu vonkajších vzťahov Cirkvi, Pius X. sa rozhodol pre vnútornú reformu. Už v prvých dňoch po voľbe nariadil nové kodifikovanie cirkevného práva. V roku 1908 sa začali vydávať Acta Apostolicae Sedis – obežník pre celú Cirkev, v ktorom sa zverejňujú vyhlásenia a informácie o dianí v Cirkvi. Dodnes je to bežná

prax už nielen Svätej Stolice, ale každého biskupstva. Pius X. mal veľký organizačný a reformný talent. Úradovanie sa veľmi zjednodušilo, odstraňoval neporiadky a zbytočnú byrokráciu. Navrhoval nové metódy a prostriedky pre pastoraáciu. Veľmi mu záležalo na svätosti a vzdelaní kňazov. Reformoval liturgickú hudbu, odstránil dlhé nekonečné prelúdiá počas liturgie a veľmi dbal na gregoriánsky chorál. V Ríme vznikla vysoká škola pre cirkevnú hudbu. Na jeho podnet sa vydalo nové vydanie Rímskeho misála a Rímskeho breviára. Pápež mal veľký cit pre bludy a protikatólické smery. V otázkach viery a mravov bol neoblomný, no snažil sa priviesť bludárov na správnu cestu láskavosťou a dobrotou. Upozorňoval na tzv. modernizmus, ktorý sa začal šíriť. Radikálne ho odmietol v roku 1907 svojou encyklikou Pascendi. Na druhej strane však mnohí nepochopili pápeža správne a pri odsudzovaní modernizmu sa dostali do druhého extrému (integralizmus) – odporovali akémukol'vek prispôsobeniu sa Cirkvi modernému životu a chceli vstupovať rozhodujúcim slovom aj do svetských záležitostí. Pápež však nerobil politiku. Išlo mu jedine o čistotu viery a obnovu náboženského života. Usiloval sa oddeliť Cirkev od štátu. Vydal ustanovenie, že do voľby pápeža sa nesmie miešať žiadna svetská moc. Aj pri jeho zvolení sa totiž do voľby zamiešal rakúsky cisár František Jozef, ktorý ohlásil „exkluzívnu námietku“ proti zvoleniu kardinála Rampollu, ktorý mal najväčšie predpoklady na zvolenie.

Za svoj vzor mal pápež arského farára [Jána Máriu Vianneya](#), ktorého v roku 1905 vyhlásil za blahoslaveného. Na svojom stole mal jeho obraz. Za blahoslavených vyhlásil aj iných horlivých kňazov – [sv. Jána Eudesa](#) a [Klementa Máriu Hofbauera](#). Veľmi si ctil prácu kňazov. Sám bol horlivým dušpastierom. Ako biskup chodieval vypomáhať svojim kňazom pri spovedaní a kázaní. Jeho príhovory ako pápeža boli vždy jasné, zrozumiteľné a bolo cítiť v nich otcovskú lásku a prítomnosť. Veľmi horlil za úctu voči Eucharistii a za obnovu duchovného života. Za jeho éry sa začala toľko spomínaná „aktívna účasť laikov na liturgii“. Jeho cieľom bolo, „aby sa ľudia nemodlili na omši, ale aby sa modlili omšu“. Vyzýval aj na časté sv. prijímanie. Povolil deťom, aby prijali prvé sv. prijímanie čím skôr, už keď vnímajú rozdiel medzi obyčajným chlebom a sv. prijímaním. Dovtedy totiž museli čakať do svojich štrnástich rokov. Z detstva tohto pápeža sa spomína príhoda, keď on sám chcel prijať Telo Kristovo, ale nemohol, lebo ešte nedovršíl predpísaný vek 14 rokov. Keď prosil biskupa, aby mu predsa len dovolil, biskup mu povedal: „Keď raz budeš pápežom, môžeš to zmeniť.“ Stalo sa...

Ku sklonku svojho života cítil, že sa schyluje k vojne. 2. augusta 1914 vydal apoštolský list, v ktorom vyjadril veľkú bolesť nad nepokojmi a vyzval, aby sa ľudia primkli ku Kristovi, Kniežaťu pokoja. Krátko na to dostal zápal pľúc. Choroba rýchlo a zákerne pokračovala. Pápež zomrel 20. augusta 1914. Na svoju žiadosť ho nebalzamovali a pochovali ho vo vatikánskych kryptách. V jeho testamente stálo: „Chudobný som sa narodil, chudobne som žil, chudobný zomieram.“ Za blahoslaveného ho vyhlásil pápež Pius XII. v roku 1951 a za svätého o tri roky neskôr.

Pius X. bol po pápežovi [sv. Piovi V.](#) (1566-1572) najväčším reformátorom. Viacerí historici o ňom hovoria, že dokončil reformu Tridentského koncilu (1545-1563). Reformoval misál, breviár, cirkevné právo, cirkevnú hudbu, sviatostný život, semináre, biblické a teologické štúdiá a rímsku kúriu.

<http://www.zivotopisysvatych.sk/pius-x-papez/>